

Emperyalizme ve kapitalizme
karşı savaşımayı uygun gören
bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 31 I Haziran 1966 Fiyatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:

ATTILÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen :

ERDOĞAN GÖNÜLLER

Sekreter :

ÖNER CİRAVOĞLU

Yönetim Yeri :

Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi :

P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet," Basımevi

Sekiz aylık icraatıyla halkın güvenini yitiren "Seksen
sekiz sanıklı iktidar., kaba kuvvetten medet umuyor!

GİDECEKLER... HEM DE KÖTÜ GİDECEKLER!

Halkın güvenini iyiden iyiye yitirmeye başlayan A.P. iktidarı, Senato seçimleri dolayısıyla bütün şer kuvvetlerini yeniden yurt sathında seferber etmiş bulunmaktadır.

Millete hesap vermek ten kaçınan ve dikkatleri daima başka yönlere çekmek isteyen «suçlular kervanı», bu arada Türkiye İşçi Partisi'nin toplanmalarını sistemli şekilde sabote ederek seçim güvenliğini kökünden sarsmaktadır.

T.İ.P.'liler güpegündüz saldırıya uğramakta, arkadaşlarımız sokak ortasında dövülmekte, arkalarına ne idiği belirsiz

adamlar takılmakta, seçim afişlerimizin Seçim Kurulları tarafından gösterilen yerlere asılmasına engel olunmakta, kanunların hâkim olması gereken memleketimizde küfür ve tehditle beslenen bir «terör havası» estirilmek istenmektedir.

Bundan başka, Millet vekili sıfatını taşıyan Hamido kılıklı birtakım ahlaksızlar, meydan konuşmalarında «Türkiye İşçi

Partisi komünisttir, Çetin Altan orospu çocuğu dur, T.İ.P.'liler bolşevik dölüdür, bunları konuş turmayın!» diyerek, vatandaşları üstümüze saldırmaya çalışmaktadırlar.

Basiret sahibi A.P.'lilerin bile yüzünü kızartan bu sözler, geçen hafta Ayvasıl pazarı ve Maçka'da, «dokunulmazlık» zırhının arkasına gizlenen Ertuğrul Akça ve Ekrem Dikmen adındaki gözü dönmüş Milletvekilleri tarafından söylenmiştir.

Sekiz aylık iktidarı sırasında vatandaşın yarasına merhem olacak bir tek yurt sorununa ilgilmeyen A.P.'liler, şimdi seçim meydanlarında namuslu halk çocuklarına ulu - orta sövüp saymakla itibar kazanacaklarını sanıyorlar. Ve de —Allah kabul etsin— bütün bunları «mesut ve müreffeh bir Türkiye...» adına yapıyorlar!

Artık ne söylesek boş... Seksen sekiz sanıklı iktidar, kendi kuyusunu kendi eliyle kazıyor. Bu gidiş, onları tarihin ağır silindirleri altında ezilmekten kurtaramıyacak.

Gidecekler... Hem de kötü gidecekler!.. Halkın oylarıyla iş başına gelip, halka zulmetmeye heves

lenen bütün iktidarlar gibi...

**İt ürür,
Kervan yürür!**

«Son Havadis», «Babıâlide Sabah» gibi A.P. beslemeleri, son zamanlarda «SAVAŞ»a saldırmaya başladılar. Bu saldırı yarışına İmam-Öğretmen karışımı bazı cücelerle, küfürden başka sermayesi bulunmayan sözde Milletvekilleri de katılmış bulunuyor. Miting meydanlarında, kahve toplantılarında, gazete sütunlarında bize sövüp sayıyorlar. Her gittikleri yerde vatandaşın kulağına bizim «Komünist dölü» olduğumuzu fısıldıyorlar!

Bütün bunlara karşılık vermiyorsak, onların seviyesizliğine düşmemek içindir. Yoksa, herbirinin kâhkülünden tutup, beynsiz kafalarını taşa çalmak, bizim için işten bile değildir.

«SAVAŞ», ciddi bir dâvâ gazetesidir ve bu kişiliğini sürdürmek istemektedir. Ama, bizim ağırbaşlılığımız birtakım saldırganlara cesaret verirse, bu sahte kahramanların haddini bildirmek te boynumuzun borcu olur.

Şimdilik bu kadar!..

“SAVAŞ,”

DİLEKÇE

Ben ne hırsız, ne düzenbaz, ne katil
Ne bir polis şefi, ne de valiym,
Ben beni bileli derman arıyan
Milletimin derdi ile doluyum.

Sen savcı bey, suçlu varsa onu bul,
Ben kendi çağımda çoğu kula kul
Çoğu sakat, çoğu yetim, çoğu dul
Olanların şairiyim, diliyim.

Türkü demek suç mu oldu, bu mu hak?
Al götür dişini başka yere tak,
Ben ne bir maşayım, ne de bir uşak,
Ben halk'ım, halkımın kendi malıyım.

Benim baskılardan yılmadığımı,
Üç - beş oy'a namaz kılmadığımı,
«Seksen sekiz»lerden olmadığımı
Herkes bilir, memleketçe belliyim.

ÂŞIK İHSANÎ

Hangi kültür?

AHMET KÖKLÜGİLLER

Bir aydan beri okullar, bazı gerici yayınların saldırısına uğradı. Her gün tomar tomar "Yeni İstanbul,, "Son Havadis,, "Dünya,, gazeteleri ve "Yol,, "Bayrak,, dergileri geliyor. Üzerlerinde P.T.T. damgası yok, nerden atıldığı belli olmuyor.

Kim tarafından atıldığı da belli değil. Başta bakan olduğu halde,

BİR ŞİİR

—X—

Bugece bir şiir yazdım
Bir adam bağırdı
«Ben suçsuzum» diye

Bugece bir şiir yazdım
Bir adam bağırdı
«İş istiyorum» diye

Bugece bir şiir yazdım
Bir adam bağırdı
Ve bir daha göremedim onu

—XI—

Bugece bir şiir yazdım
Bir adam bağırdı
«Ütanın» diye

Bugece bir şiir yazdım
Bir adam bağırdı
«Sizden hesap soracağım»
diye

Bugece bir şiir yazdım
Bir adam bağırdı
Ve bir daha göremedim onu

—XII—

Bugece bir şiir yazdım
Bir silâh gibiydi
Tuttuğum kalem

Bugece bir şiir yazdım
Şiirdeki her sözcük
Birer kurşun'du

Bugece bir şiir yazdım
Uyudum uyandım
Silâh'ıma sarıldım.

Sabri SORAN

Eğitim Bakanlığı ilgilileri, bu yayınlarla ilgileri olmadığını söylediler. Gazeteler böyle yazdı, parlâmentoda konu üzerinde tartışmalar oldu. Hâlâ gazeteler gelmekte, okul kitaplıklarında sergilenmektedir. Ne olduğu, ne yapıldığı bir «bilinmezlik» içinde sürüp gidiyor.

Bilinen birşey var ki, bunun gizlenmesine imkân yok. Bugazetelerde, bir partinin propaganda sı yapılmakta, her olay, her fikir, bu partinin çıkarları açısından verilmekte, yorumlanmakta; daha kötüsü, rejimin temel kavramlarına pervasızca saldırılmaktadır. Sözü uzatmadan bu gazetelere bir göz atalım, oynamak istenen oyunu görelim:

«Bolşevik yardakçılığı yapan gök gözlü, tüyü bozuk, ahlâkı bozuk cibilliyetsiz (...) Bu vatan Makedonya çetecilerinin, Selânik dönmelerinin bahşişi değildir.» (Yeni İstanbul, 18.4.1966)

Bu satırlar, Atatürk'e yapılmış bu küfür, okullara gönderilen bir gazete alınmıştır. Müscecil bir yobazın yazdığı «Kara Kitap» adlı tefrika, Atatürk'e, Atatürk devrimlerine, bu devrin seçkin kişilerine yapılan böylesine alçakça küfürlerle sürüp gitmektedir. Sabrınızı taşırmamak için

fazla örnekten kaçınıyorum.

Okullar, tarafsızlık ilkesi üzerine kurulmuş, bilim ocaklarıdır. Orada, bir ulusun geleceğini devralacak insanlar yetiştirilir. Bilimsel ve gerçek olmayan şeylerin okullarda yeri yoktur. Okullar, siyasal dalgaların maların dışında tutulmaları gereken yerlerdir. Hiçbir okul, programını iktidarlara göre ayarlamaz. Hiçbir iktidar, geleceğini düşünerek, sokak politikasını okullara sokmak yetkisine sahip değildir. «Millî» kelimesi, sadece bir bakanlığa ad olarak verilmemiştir; eğitim bakanlığının gerçekten «millî» olması gerekmektedir. Ne var ki, çok partili hayata girdi

ğimizden bu yana, bu bakanlık siyaset cambazlarının at oynattığı bir alan olmuştur. Türk eğitimi yozlaştırılmıştır. Bu yetmiyormuş gibi, şimdi de, bizzat Atatürk'ün kurduğu okullarda, Atatürk'e küfreden gazeteler okutulmaya çalışılmaktadır.

Bazı çevreler, okullara gelen bu yayınlar için «kültür kampanyası» sözünü kullanıyor utanmadan. Hangi kültürden bahsediyorsunuz gece kuşları? Atatürk'e küfretmek, Atatürk devrimlerine saldırmak kültür mü oldu? Yere batsın böyle kültür! Yere batsın böyle kültür tüccarları!

Buna kültür değil, Atatürk düşmanlarının hortlaması derler...

G Ö R E L E 1966

**Bu sene daha çabuk biter odun
Işıklar erkence söndürülür
Kalmadı bildirin eski sevinci
Köyünde kentinde
Sana yağı da fırladı
Bu sene Görele'de
Findık olmadı**

**Bu sene Görele çarşısında
Boyunları neden mi bükülür adamların
Etin ekmeğin karşısında
Neden mi çabuk eskidi çorapları
Kadınların ayaklarında
Bu sene Görele'de
Findık olmadı da**

**Görele'de bu sene çocuklar
Daha çabuk öldüler
Gençler de çabuk öldü
Yaşlılarsa daha çabuk
Ama ne miydi hastalığın adı
Görele'de bu sene
Findık olmadı**

İLHAN DEMİRASLAN